

Călător pe mapamond

Dublin

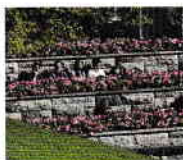
Cuprins

	Bine ați venit în Baile Átha Cliath, aka Dublin!	6
	Introducere	6
	Repere istorice	10
	Cele mai interesante 10 atracții turistice din Dublin	14
	Cele mai interesante 10 experiențe dublineze	18
	Centrul istoric	24
	Temple Bar și Trinity College	49
	Grafton Street și St.Stephen's Green	65
	South Georgian Area și Grand Canal	77
	O'Connell Street și Docklands	97
	Parnell Square și North Georgian Area	109
	Smithfield, Phoenix Park, Kilmainham și Liberties	121
	Excursii în împrejurimi	139
	Recomandări	151
	Informații utile	163
	Index	170

Bine ați venit în Baile Átha Cliath, aka Dublin!

Introducere	6
Repere istorice	10
Cele mai interesante 10 atracții turistice din Dublin	14
Cele mai interesante 10 experiențe dublineze	18

Introducere

Dublinul, capitala Insulei de Smarald, pe care irlandezii se încăpățânează să îl numească în mod oficial Baile Átha Cliath, este unul dintre acele orașe cu sare și piper. Dincolo de monotonia aparentă a stilului georgian, care și-a pus definitiv amprenta asupra arhitecturii lui, se ascunde zbuciumul diversității multietnice și mai ales un alt fel de a trăi viața, specific irlandez.

Din cei 5 milioane de locuitori ai Irlandei, o insulă cu suprafața de 500 x 250 km, mai mult de un milion trăiesc în Dublin, care în urma boom-ului economic din anii 1990 a devenit un oraș trendy și cosmopolit, unul dintre cele mai dinamice din lume. Evoluția spectaculoasă a Tigrului Celtic, numele asociat țării în acea perioadă, a atras în capitală valuri de imigranți, iar multiculturalismul a devenit parte integrantă a peisajului citadin dublinez.

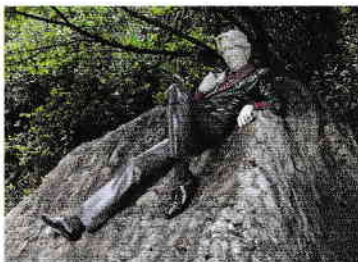
Renumit pentru atmosfera sa efervescentă și zbuciumată viață de noapte, Dublinul este capitala ideală pentru petrecăreți, care nu trebuie să umble prea mult după o halbă cu bere. La aproape ori-

ce colț de stradă se găsește câte un pub, dacă nu cumva mai multe. Numărul lor total depășește cifra de 1.000. Puburile reprezintă o adevărată filozofie de viață aici, ba am putea spune, fără să exagerăm deloc, că sunt instituția națională a irlandezilor. Cultura pubului are o lungă tradiție și este asociată cu berea neagră Guinness, whisky-ul irlandez (*Irish whiskey*), atmosfera de voie bună (definită prin termenul specific *craic*), muzica tradițională live și dispoziția spre pălăvrăgeală. Irlandezii sunt printre cei mai calzi și prietenoși oameni din lume (oare asta să se datoreze berii băute în exces?), așa că în orice pub veți intra vă veți simți înconjurați de prieteni. Dacă este să alegem numai o zonă care să reprezinte esența vieții de noapte dublineze, atunci Temple Bar este aceea.

Nu vă va fi greu să intrați în vorbă cu localnicii și să empatizați cu stilul lor de viață, și asta nu doar în puburi. Chiar și pe stradă veți fi surprinși să vedeți cu câtă ușurință se leagă discuțiile cu necunoscuții și cât de firesc vi se oferă ajutorul. Nu de puține

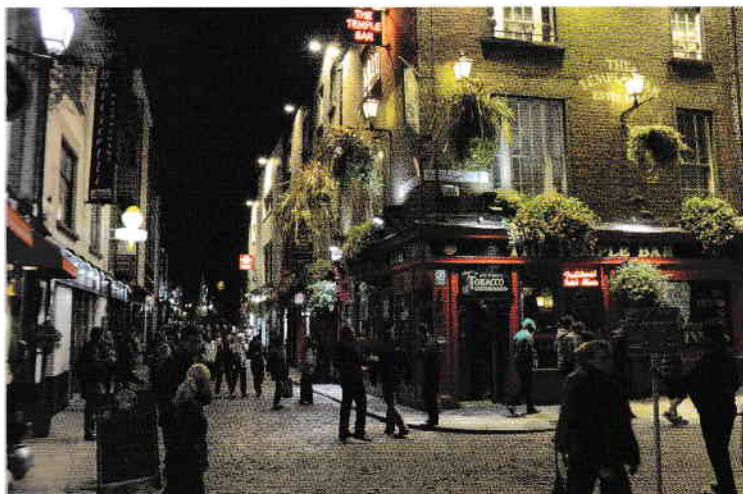
ori, în timp ce vă veți opri ca să fotografiați un obiectiv turistic, cineva se va opri de asemenea și va începe să vă povestească câte ceva despre el, și asta fără nicio altă intenție decât aceea de a vă dovedi cât de frumos este orașul lor și cât de mândri sunt de el. În Dublin turiștii nu au ajuns încă să fie priviți ca niște spectre invizibile, așa cum se întâmplă în celelalte mari capitale.

Irlandezii sunt hâtri și (auto)ironici – o să vedeți că nu există monument fără două-trei porecle acide, de cele mai multe ori chiar licențioase –, dar în același timp progresiști și cu vederi largi. Timp de 20 de ani, din 1990 încoace, funcția de președinte al țării a fost deținută de două femei, Mary Robinson și Mary McAleese, cea din urmă câștigând chiar două mandate la rând. Lupta sângeroasă pentru obținerea independenței și-a pus amprenta asupra caracterului irlandezilor, iar naționalismul înfocat este o trăsătură ce pare a se transmite din tată în fiu. Este de înțeles, pentru că timp de șapte secole, până la proclamarea Statului Liber Irlandez, în 1922, irlandezii s-au aflat sub dominație britanică, iar catolicii majoritari au fost privați de drepturi civile elementare. Din cele 32 de comitate ale insulei, 6 au rămas în continuare înglobate în Regatul Unit, fiind cunoscute

ca Irlanda de Nord. Vestea bună este că vremea luptelor dintre IRA, armata republicană, și englezi a trecut, odată cu semnarea în anul 1998 a unui acord între cele două părți, *Good Friday Agreement*. Totuși ura și antipatia față de englezi și tot ce ține de aceștia mai mocnește încă, așa că în discuții evitați acest subiect delicat. Este totuși o ironie că într-o țară care continuă să se numească în mod oficial Éire, și nu Ireland, și într-un oraș care pe indicatoare este trecut ca Baile Átha Cliath, mai toată lumea vorbește totuși în viața de zi cu zi engleza, și nu irlandeza, limba oficială, din care generațiile tinere nu știu mai mult de câteva frânturi învățate la școală.

Irlanda are renumele de țară a sfinților și cărturarilor, iar Dublinul se mândrește cu o tradiție literară de invidiat. De la

Sus: Statuia lui Oscar Wilde din Merrion Square

Jos: Temple Bar, o zonă la fel de trepidantă și ziua, și noaptea

Jonathan Swift la Oscar Wilde, de la William Butler Yeats la James Joyce și de la George Bernard Shaw la Samuel Beckett, toți născuți aici, Dublinul a constituit o continuă sursă de inspirație. James Joyce a părăsit orașul la vârsta de 22 de ani și a trăit toată viața în exil, însă capodopera sa, *Ulise* (1922), prezintă peripețiile de care personajul principal Leopold Bloom are parte, pe parcursul unei singure zile (16 iunie 1904), în mai multe puncte din Dublin, care au intrat în mitologia orașului și sunt în fiecare an, cu ocazia Bloomsday, locuri de pelerinaj pentru fanii scriitorului.

Centrul Dublinului este compact și ușor de explorat pe jos. Dar și o plimbare cu autobuzele cu dublă platformă, *double-deckers*, care sunt principalul mijloc de

transport în comun, are farmecul ei și face parte din experiența dublineză. Este ușor să vă orientați: orașul este traversat de râul Liffey, care îl împarte în două. Malul nordic este cunoscut ca zonă comercială, iar malul sudic concentrează majoritatea obiectivelor turistice. Din Liffey pornesc două canale datând de la sfârșitul secolului al XVIII-lea: Royal Canal, la nord, și Grand Canal, la sud, care încing orașul ca într-un cerc. Malurile lor înverzite par desprinse dintr-un peisaj rural; Grand Canal a fost locul favorit de promenadă al scriitorului Patrick Kavanagh, care l-a și immortalizat în poeziile sale.

Proiectele de dezvoltare și investițiile masive din anii 1990 nu au afectat patrimoniul arhitectural al Dublinului, care oferă în continuare imaginea unui oraș provincial, cu piețele sale georgiene exemplare, înconjurată pe toate laturile de șiruri de case din cărămidă, perfect aliniate la stradă. În centru, rare sunt clădirile care să depășească înălțimea a patru etaje. Poate că arhitectura georgiană ar fi părut sobră, austeră și plicticoasă dacă ușile, vopsite în galben, verde, roșu și albastru, nu ar fi anulat, cu explozia lor de culori vii, această impresie. Tipice Dublinului, aceste uși au devenit cartea lui de vizită după ce

Foto: Râul Liffey, în zona Podului Ha'penny

au apărut în anii 1970 într-un poster al unei agenții de turism, care s-a bucurat de un mare succes.

Vindele este culoarea Irlandei – sunteți în țara trifoiului norocos cu patru foi și a poveștilor cu lepriconi, spiridușii îmbrăcați în verde care ascund comori la capătul curcubeului. Peisajele Insulei de Smarald, așa cum mai este cunoscută această bucată de pământ separată de continentul european de Irish Sea și înconjurată la nord, vest și sud de Oceanul Atlantic, sunt principala ei atracție. Dacă tot ați ajuns în Dublin nu vă limitați doar la peisajele lui citadine sau la natura din Parcul Phoenix – oricât de imens ar fi acesta. Urcați-vă în trenul rapid DART – de culoare verde, se putea altfel? – și străbateți coasta Dublin Bay de la Capul Howth, în nord, până la Bray, în sud.

Dublinul nu are aura turistică a celorlalte mari capitale europene, dar este mai primitor, mai eclectic și mai acaparator tocmai prin detalii care cu greu pot fi prinse într-un ghid turistic. Atitudinea caldă a irlandezilor, contrastul dintre străzile georgiene mai retrase, aproape provinciale, și zbuluciumul neobosit al zonelor centrale ultramoderne, numărul mare de monumente și sculpturi originale de pe străzi, sute-

le de concerte de muzică tradițională din puburi care au loc în fiecare seară, improvizațiile *busker*-ilor care cântă pentru pietoni, numeroasele sărbători literare, felul original de a reconverti clădiri istorice dându-le funcții la care nu v-ați fi așteptat (cum ar fi o veche biserică transformată în principalul birou de informare turistică) și multe multe altele vă vor face să îi păstrați o amintire caldă.

Dublinul, în cifre

- *Amplasare geografică: 53° 20' 52" latitudine nordică și 6° 15' 35" longitudine vestică*
- *Suprafața: 921 km²*
- *Populație: 1.045.769 (1.661.185, în aria metropolitană)*
- *Densitate: 4,398 loc/km²*
- *Altitudine: 68 m*
- *Împărțire administrativă: 24 cartiere (districts)*
- *Cod telefonic: +353 (prefix de țară), 01 (prefix de oraș)*
- *Numărul puburilor: peste 1.000*

